

kan få nogle virksomheder til at placere overskydende likviditet hos skattevæsenet i stedet for at placere den i banken eller i korte statsobligationer med en meget lav rente.

Vurderingen skal ses på baggrund af to forhold:

Den effektive rente på helt korte stats- og realkreditobligationer er i øjeblikket omkring 2 – 2,5 pct. p.a.

Selskaber, der indbetaler acontoskat og senere får beløbet tilbage som overskydende skat, får en skattefri godtgørelse på 4,2 pct.

Godtgørelsesprocenten svarer til en skattepligtig forrentning på 4,5 pct. p.a. – hvilket er godt 2 pct. p.a. mere end den aktuelle, korte obligationsrente.

Et selskab, der indbetaler »for meget« i acontoskat, kan altså i øjeblikket opnå en merrente på 2 pct. p.a. opgjort før skat og 1,4 pct. p.a. opgjort efter skat.

Ved en indbetaling på f.eks. 1 mio. kr. kan selskabet altså tjene godt 14.000 kr. – efter skat.

Der er dog ikke tale om nogen sikker fortjeneste.

Indbetalt acontoskat er principielt bundet i 1 – 1½ år. Den kan godt udbetales forinden, hvis selskabet ønsker det, men uden forrentning – og der vil ikke blive udbetalt godtgørelse.

Selskabet skal således føle sig sikker på, at der ikke i bindingsperioden indtræffer forhold, som medfører, at en anden placering af beløbet vil være mere fordelagtig, herunder f.eks. rentestigninger, eller at selskabet af uforudsete årsager skifter fra at have nettolikviditet til at have likviditetsunderskud – hvorved den noget højere kassekreditrente bliver det relevante sammenligningsgrundlag.

Det er naturligvis klart, at selskaber med stor overskydende likviditet og en forventning om, at renteforholdene ikke vil ændre sig væsentligt i det næste 1 – 1½ år kunne tænkes at opfatte en »placering« hos skattevæsenet som et godt alternativ til et køb af obligationer med kort løbetid.

Det er vi opmærksomme på – og det var embedsmændens udtalelse udtryk for.

I artiklen fremhæves det, at selskabernes acontoskattebetalinger til 20. marts 2003 var 5 mia. kr. større end til 20. marts året før – og at dette er udtryk for, at selskaberne placerer beløb hos skattevæsenet som følge af det lave renteniveau og den høje godtgørelse.

Det er dog umuligt at sige noget sikkert om baggrunden for den konstaterede stigning i selskabernes martsindbetalinger.

Den kan være udtryk for:

- en fremrykning af acontoskatten for 2003 fra november til marts
- en stigning i den samlede acontoskat for 2003
- en stigning i selskabernes endelige skat for 2003, der nu varsles af større acontoinbetalinger

Det er først, når selskabernes selvangivelser er sendt ind og registreret i ToldSkat i efteråret 2004, at disse forhold kan afklares.

Jeg kan dog oplyse, at i forbindelse med regeringens vurdering af statens indtægter og udgifter fremlagt i budgetoversigten i maj i år, blev skønnene for selskabernes overskydende skat for indkomståret 2002 forhøjet, fordi acontoskatten for 2002 viste sig at ligge højere end tidligere forventet.

Det samlede niveau for acontoskatten i 2003 vurderedes at være omtrent det samme som i 2002 – og den konstaterede stigning i acontoskatten til marts 2003 blev dermed vurderet at være udtryk for en fremrykning fra november til marts af acontoskatten for 2003.

Ovenstående forhold kan dog være tegn på, at visse selskaber øger deres acontobetalingers voldsomt, og jeg skal derfor understrege, at selskabernes anvendelse af acontoordningen af samme grund følges nøje.

Disse forhold skal dog sammenholdes med udviklingen i selskabernes anvendelse af acontoordningen over længere sigt som vist i tabel 1, der viser indkomstskatten og acontoskatten for de selskaber og fonde, der har anvendt acontoordningen: